

200706570/1 tot en met 200706583/1,
200706585/1, 200706587/1, 200706588/1,
200706591/1 tot en met 200706594/1,
200706596/1 en 200706599/1.

Datum uitspraak: 28 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

en anderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/52115, 06/52121 tot en met 06/52123,
06/52127, 06/52129, 06/52130, 06/52132, 06/52133, 06/52135 tot en
met 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149,
06/52150 en 06/52154, van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 juli 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 27 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) in het kader van de behandeling van de door appellanten gemaakte bezwaren tegen het uitblijven van een beslissing op hun aanvraag om toetsing aan het gemeenschapsrecht, met het verblijfsdoel "arbeid in loondienst voor ten minste een jaar" en afgifte van een bewijs van rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 9 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), alsnog geweigerd het bewijs af te geven. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2007, verzonden op 26 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben

(zaak nr. 200706570/1),
(zaak nr. 200706571/1),
(zaak nr. 200706572/1),
(zaak nr. 200706573/1),
(zaak nr. 200706574/1),
(zaak nr. 200706575/1)
(zaak nr. 200706576/1),
i (zaak nr. 200706577/1),
i (zaak nr. 200706578/1),
nr. 200706579/1),
(zaak nr. 200706580/1),
(zaak nr. 200706581/1),
(zaak nr. 200706582/1),
(zaak nr. 200706583/1),
(zaak nr. 200706585/1),
(zaak nr. 200706587/1),
(zaak nr. 200706588/1),
(zaak nr. 200706591/1),
(zaak nr. 200706592/1),
i (zaak nr. 200706593/1),
(zaak nr. 200706594/1),
(zaak nr. 200706596/1) en
nr. 200706599/1)

bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Appellanten hebben een nader stuk ingediend.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellanten betogen in hun enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat appellanten geen belang meer hebben bij een inhoudelijke beoordeling van de vraag of de minister bij de besluiten van 27 september 2006 de aangevraagde documenten mocht weigeren, nu het vereiste voor het afgeven van deze documenten – namelijk het overleggen van een tewerkstellingsvergunning – is komen te vervallen door de openstelling voor Poolse werknemers van de Nederlandse arbeidsmarkt per 1 mei 2007. De rechtbank heeft volgens appellanten aldus miskend dat hun belang is gelegen in de daadwerkelijke afgifte van het document als bedoeld in artikel 9 van de Vw 2000, en dat dit belang louter door het wegvallen van bovengenoemd vereiste niet is komen te vervallen.

2.2. De enkele omstandigheid dat het voor het verkrijgen van een document als bedoeld in artikel 9 van de Vw 2000 geldende vereiste, dat een tewerkstellingsvergunning dient te worden overgelegd, voor appellanten is vervallen, heeft er niet toe geleid dat ten tijde van de aangevallen uitspraak aan ieder van appellanten zodanig document was verstrekt. Appellanten hadden derhalve hetgeen zij met het instellen van het beroep beoogden, niet bereikt. De rechtbank heeft dit niet onderkend, terwijl ook anderszins niet is gebleken dat appellanten geen belang meer hadden. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen.

2.4. De Afdeling zal de beslissing omtrent de proceskosten in hoger beroep reserveren tot de einduitspraak van de rechtbank die ook over deze proceskosten zal dienen te oordelen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 juli 2007 in zaken nrs. 06/52115, 06/52121, 06/52122, 06/52123, 06/52127, 06/52129, 06/52130, 06/52132, 06/52133, 06/52135, 06/52136, 06/52137, 06/52138, 06/52139, 06/52140, 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149, 06/52150 en 06/52154;
- III. wijst de zaken naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellanten in verband met de behandeling van de hoger beroepen gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten;
- V. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellanten het door hen betaalde griffierecht ten bedrage van € 214,00 (zegge: tweehonderdveertien euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

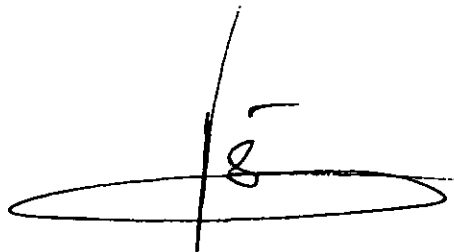
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2007

361.

Verzonden: 28 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06/52115, 06/52136, 06/52135, 06/52130, 06/52133, 06/52132, 06/52137, 06/52121, 06/52122, 06/52129, 06/52127, 06/52123, 06/52138, 06/52139, 06/52140, 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149, 06/52150 en 06/52154

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 24 juli 2007

in de zaak van:

geboren op	AWB 06/52115,
geboren op	AWB 06/52136,
geboren op	AWB 06/52135,
geboren op	AWB 06/52130,
geboren op	06/52133,
geboren op	AWB 06/52132,
geboren op	AWB 06/52137,
geboren op	AWB 06/52121,
geboren op	AWB 06/52122,
geboren op	AWB 06/52129,
geboren op	AWB 06/52127,
geboren op	AWB 06/52123,
geboren op	AWB 06/52138,
geboren op	AWB 06/52139,
geboren op	AWB 06/52140,
geboren op	AWB 06/52141,
geboren op	AWB 06/52143,
geboren op	AWB 06/52144,
geboren op	AWB 06/52146,
geboren op	AWB 06/52147,
geboren op	AWB 06/52149,
geboren op	AWB 06/52150,
geboren op	AWB 06/52154,

allen van Poolse nationaliteit,
samen te noemen eisers,
gemachtigde: mr. A. van Driel, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. De Jongh, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

zaaknummers: AWB 06/52115, 06/52136, 06/52135, 06/52130, 06/52133, 06/52132, 06/52137, 06/52121, 06/52122, 06/52129, 06/52127, 06/52123, 06/52138 06/52139, 06/52140, 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149, 06/52150 en 06/52154

2

1. Procesverloop

1.1 Eisers,

en hebben op 6 december 2005 een aanvraag ingediend om toetsing op grond van het Verdrag betreffende de Europese gemeenschap (EG-Verdrag) en verstrekking van het daaraan verbonden verblijfsdocument op grond van artikel 9 Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Eisers, en hebben voornoemde aanvraag op 13 december 2005 ingediend. Eisers, hebben voornoemde aanvraag op 24 januari 2006 ingediend. Eisers, hebben voornoemde aanvraag op 28 februari 2006 ingediend. Eisers, hebben voornoemde aanvraag op 30 maart 2006 ingediend. Eisers, hebben voornoemde aanvraag op 13 april 2006 ingediend. Eisers, en hebben voornoemde aanvraag op 16 mei 2006 ingediend. Eisers hebben tegen het uitblijven van de besluiten op hun aanvragen op 28 juli 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft de bezwaren bij besluiten van 27 september 2006 ongegrond verklaard. Eisers hebben tegen de besluiten op 24 oktober 2006 beroepen ingesteld.

1.2 Verweerder heeft op 21 mei 2007 een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 31 mei 2007. Eisers, zijn in persoon verschenen bijgestaan door hun gemachtigde. De overige eisers zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. De Tweede kamer heeft op 26 april 2007 besloten de Nederlandse arbeidsmarkt per 1 mei 2007 volledig open te stellen voor onderdanen van, onder andere Polen. Werkgevers hebben daardoor vanaf 1 mei 2007 niet langer een tewerkstellingsvergunning (TWV) nodig voor werknemers uit Polen.

2.3 Verweerder heeft de aanvragen van eisers afgewezen omdat de notificatieregeling niet op eisers van toepassing is en omdat niet gebleken is dat de werkgever van eisers beschikt over een geldige TWV of dat deze inmiddels voor eisers is aangevraagd. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eisers per 1 mei 2007 geen TWV meer nodig hebben waardoor eisers thans geen belang meer hebben bij de beoordeling van onderhavige procedures.

2.4 Eisers hebben hiertegen - voor zover van belang - het volgende aangevoerd. Eisers hebben vanaf de datum van de aanvragen belang gehad bij de afgifte van de gevraagde verblijfskaarten. Eisers vallen vanaf de datum van de aanvragen onder de

zaaknummers: AWB 06/52115, 06/52136, 06/52135, 06/52130, 06/52133, 06/52132, 06/52137, 06/52121, 06/52122, 06/52129, 06/52127, 06/52123, 06/52138 06/52139, 06/52140, 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149, 06/52150 en 06/52154

3

notificatieregeling waardoor zij niet verplicht waren over een TWV te beschikken. Eisers hebben vanaf de datum van de aanvragen rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, aanhef en onder e, Vw gehad waardoor verweerder verplicht was, eisers de gevraagde verblijfskaarten verlenen. Eisers hebben nog steeds belang bij afgifte van de gevraagde verblijfskaart.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Allereerst ziet de rechtbank, gelet op de toetsing ex-tunc in beroep, zich voor de vraag gesteld of eisers procesbelang hebben bij een inhoudelijke beoordeling van de situatie vóór 1 mei 2007.
- 2.6 Verweerder heeft in de bestreden besluiten bepaald dat eisers geen aanspraak kunnen maken op een verblijfskaart op grond van artikel 9 Vw omdat eisers niet rechtmatig arbeid in loondienst in Nederland verrichten. Verweerder is tot deze conclusie gekomen omdat eisers volgens verweerder niet onder de notificatieregeling vallen en omdat ook niet gebleken is dat de werkgever van eisers beschikt over een geldige TWV of dat deze inmiddels voor eisers is aangevraagd. De voorwaarde voor de gevraagde verblijfskaart op grond van artikel 9 Vw, namelijk het moeten verrichten van rechtmatige arbeid, is door het openstellen van de Nederlandse arbeidsmarkt op 1 mei 2007 komen te vervallen. Gelet hierop is er thans geen procesbelang om inhoudelijk te beoordelen of verweerder destijds terecht die weigeringsgrond heeft toegepast. Desgevraagd ter zitting heeft de gemachtigde van eisers ook niet aan kunnen geven wat thans het procesbelang van eisers is om dit te beoordelen.
- 2.7 Ten overvloede wordt opgemerkt dat indien eisers de situatie ná 1 mei 2007 beoordeeld willen zien, zij hiertoe een nieuwe aanvraag in kunnen dienen.
- 2.8 De rechtbank zal de beroepen niet-ontvankelijk verklaren.

zaaknummers: AWB 06/52115, 06/52136, 06/52135, 06/52130, 06/52133, 06/52132, 06/52137, 06/52121, 06/52122, 06/52129, 06/52127, 06/52123, 06/52138 06/52139, 06/52140, 06/52141, 06/52143, 06/52144, 06/52146, 06/52147, 06/52149, 06/52150 en 06/52154

4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.S. de Groot, rechter, en op 24 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

De rechter is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzenden op:

Call:

26 JULI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een sluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Collet International Lawyers & Associates

Luttik Oudorp 80
Postbus 386 - 1800 AJ Alkmaar

Raad Van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR.	
AAN:	✓2
BEHANDELD: GE:	PAR:

Fax: 070 - 365 1380

3743-A

Your ref.:
Our ref.: Z062011100401 AD/CC
Concerning: verblijf EG / IND
Telnr.: 072 - 5154620
Faxnr.: 072 - 5153884
Email: driel@colletinternational.com

Name: mr. Arle van Driel
Position: lawyer

Alkmaar, 13 augustus 2007

Hoger Beroepschrift

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de volgende personen:

Naam (geboortedatum), indnr., Vnrs

0601-03-0130,
0512-20-0147,
0603-14-0290,
0605-16-0161,
0604-25-0405,
0512-20-0142,
0604-25-0410,
0601-03-0107,
0512-20-0116,
0512-20-0131,
0606-07-0290,
0601-03-0143,
0512-20-0088,
0512-20-0136,

letter of 8/13/2007, page 2/5

your ref.:

our ref.: Z062011100401 AD/CC

0601-03-0125,
1970), 0512-20-0151,
0602-14-0124,
0604-10-0266,
0602-14-0131,
0606-07-0274,
0606-27-0265,
0602-14-0113,
0603-14-0319,

Allen van Poolse nationaliteit, met het verzoek hun belangen te willen behartigen.

Cliënten hebben mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in hun vreemdelingrechtelijke procedure alle verelst geachte maatregelen te nemen. Cliënten verblijven thans in Polen, maar kiezen woonplaats te mijnen kantore aan de Luttik Oudorp 80 (postbus 386 1800 AJ) te 1811 MZ Alkmaar.

Cliënten kunnen zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 24 Juli 2007 (bijlage), verzonden op 26 april 2007, vandaar dat zij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indienen. Hierbij verklaar ik, mr. A. van Driel, advocaat te Alkmaar, door cliënten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem 18 april 2007, met de volgende kenmerken: AWBnr. 06/52115, AWBnr. 06/52136, AWBnr. 06/52135, AWBnr. 06/52130, AWBnr. 06/52133, AWBnr. 06/52132, AWBnr. 06/52137, AWBnr. 06/52121, AWBnr. 06/52122, AWBnr. 06/52129, AWBnr. 06/52127, AWBnr. 06/52123, AWBnr. 06/52138, AWBnr. 06/52139, AWBnr. 06/52140, AWBnr. 06/52141, AWBnr. 06/52143, AWBnr. 06/52144, AWBnr. 06/52146, AWBnr. 06/52147, AWBnr. 06/52149, AWBnr. 06/52150 en AWBnr. 06/52154.

Grief

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat cliënten geen procesbelang meer hadden en het beroep niet-ontvankelijk verklaard. Zo overweegt de Rechtbank in r.o. 2.6:

"De voorwaarde voor de gevraagde verblijfskaart op grond van artikel 9 Vw, namelijk het moeten verrichten van rechtmatige arbeid, is door het openstellen van de Nederlandse arbeidsmarkt op 1 mei 2007 komen te vervallen. Gelet hierop is er thans geen procesbelang om inhoudelijk te beoordelen of verweerder terecht de weigeringsgrond heeft toegepast."

Het procesbelang dat cliënten hebben is allereerst dat verweerder in de proceskosten wordt veroordeeld. Cliënten hadden (en hebben nog steeds) immers rechtmatig verblijf in Nederland, dat wordt niet betwist. De Nederlandse overheid verlangt (of beter gezegd 'eist') van een ieder in Nederland, dat hij zich kan

letter of 8/13/2007, page 3/5

your ref.:

our ref.: Z062011100401 AD/CC

legitimieren. Je niet kunnen identificeren levert allerlei praktische problemen op en is zelfs strafbaar gesteld hier in Nederland.

Een vreemdeling moet daarnaast nog zijn rechtmatig verblijf kunnen aantonen. In de praktijk gaat het aantonen van rechtmatig verblijf via het laten zien van een Nederlandse verblijfsdocument. Aangezien niet iedereen in Nederland weet welke landen tot de EU behoren, weet ook niet iedereen wie gemeenschapsonderdaan is en derhalve rechtmatig verblijf heeft.

Zo ondervinden mijn cliënten meerdere praktische problemen als een Nederlandse document om rechtmatig verblijf aan te tonen, ontbreekt. Wat echter vele malen erger is, is dat mijn cliënten het risico lopen om strafrechtelijk te worden vervolgd. Niet kunnen voldoen aan de identificatieplicht is immers strafbaar gesteld. Hoewel volgens de wet op de identificatieplicht een paspoort afgegeven door een EU-lidstaat gezien wordt als een wettig identificatiemiddel, is het maar de vraag of de gemiddelde politieagent op de hoogte is van de huidige wetgeving. Uiteraard mag je van een wetshandhaver verwachten dat deze de wet kent, maar in de praktijk blijkt dat allemaal weer mee te vallen.

In dat kader wil ik graag verwijzen naar het rapport van de Nationale Ombudsman d.d. 28 maart 2007 (te vinden op vluchtweb) getiteld: "Bewijs maar wie je bent. De afgifte van identiteitsdocumenten (W2) door de Immigratie- en Naturalisatiedienst". Hoewel het rapport gaat over vreemdelingen die in een reguliere verblijfsprocedure zitten, geeft het rapport wel duidelijk aan wat de problematiek is voor mensen, die wel rechtmatig verblijf hebben, maar zich niet kunnen identificeren middels officiële Nederlandse identiteitsdocumenten. De Nationale Ombudsman pleit er dan ook, in mijn ogen terecht, voor om die mensen een identiteitsdocument te verschaffen, te weten een zogenaamd W2-document. Zo overweegt de Nationale Ombudsman in zijn rapport op pagina 13 (hoofdstuk "beoordeling en conclusie"):

Een overheid die enerzijds een identificatieplicht invoert, mag het anderzijds niet door haar terughoudend verstrektingsbeleid aan rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdelingen onmogelijk maken aan die identificatieplicht te voldoen.

Daarnaast had de eis van het hebben van een tewerkstellingsvergunning door verweerder niet opgeworpen mogen worden. Deze stelling is echter onjuist, althans slecht gemotiveerd. Cliënten hebben immers rechtmatig verblijf onder artikel 8 sub e Vw aangezien zij kunnen worden gezien als gemeenschapsonderdanen in de zin van artikel 1 sub e Vw. Nederland heeft zich verplicht om de zonet genoemde vreemdelingen een verblijfskaart af te geven. Zie artikel 9 Vw waarin de minister (nu staatssecretaris) verplicht wordt om een document of schriftelijke verklaring af te geven waarmee rechtmatig verblijf wordt aangetoond. Daarnaast wil ik verwijzen naar artikel 8 van de Richtlijn betreffende het recht van vrije verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (2004/38). Hoewel in dat artikel niet met zoveel woorden wordt gesteld dat een document dient te worden afgegeven, wordt er wel aangegeven dat een bewijs van registratie dient te worden afgegeven. Dat zou suggereren dat slechts het originele identiteitsdocument van de vreemdeling, in dit geval de paspoorten van mijn cliënten, niet voldoende is.

letter of 8/13/2007, page 4/5

your ref.:

our ref.: 2062011100401 AD/CC

Tot slot gaat het hier om beleid gemaakt door de Nederlandse overheid. Zoals eerder aangegeven, is dit beleid in strijd met de artikelen 49 en 50 EG-Verdrag. Een dergelijke interpretatie is immers terug te vinden in de arresten Rush Portuguesa en Van der Elst van het Hof van Justitie. Deze interpretatie is verder overgenomen door de Nederlandse rechtspraak, zie in dit kader de uitspraak van Uw rechtbank, nevenzittingplaats Haarlem d.d. 30 november 2006, 05/47736, en de uitspraak van de meervoudige kamer van de rechtbank Amsterdam d.d. 11 augustus 2006, 05/5686.

Reeds eerder heb ik getracht aan te geven dat, gelet op de hiervoor genoemde uitspraken, de hoofdregel is dat er geen beperkingen mag worden opgelegd tenzij dat er sprake is van de volgende uitzonderingsgevallen:

- Er moet sprake zijn van een dwingende reden van algemeen belang, waarbij tevens dat belang niet reeds is gewaarborgd door de regels die voor de dienstverrichter gelden in de Lidstaat waar hij is gevestigd;
- De beperking moet geschikt zijn om de verwezenlijking van het gestelde doel te waarborgen;
- De beperking mag niet verder gaan dan strikt noodzakelijk is.

Deze uitzonderingen zijn hier niet van toepassing, althans verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt dat dat wel het geval is. Om vervolgens geen document af te geven, waaruit blijkt dat iemand rechtmatig verblijf heeft, omdat niet is gebleken dat een TWV is afgegeven, legt verweerder hiermee een beperking op die in strijd is met artikelen 49 en 50 EG-verdrag. Zoals U weet is in de grondwet vastgelegd dat hogere regelgeving voorrang geniet boven beleid. Het EG-verdrag is van een hogere rechtsorde en dient derhalve voorrang te genieten boven de landelijke vreemdelingen-circulaire.

Gelet op het voorgaande zijn er voldoende redenen om cliënten ter zitting te horen. Daarnaast behoud ik het recht om dit appelschrift nader aan te vullen.

Gelet op dit alles had verweerder aan mijn cliënten een document af moeten geven waaruit blijkt dat zij rechtmatig verblijf hebben. Aangezien zij dit niet hebben gedaan, zijn beschikkingen onrechtmatig en heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep niet-ontvankelijk verklaard, althans niet gemotiveerd. Derhalve heeft er een schending plaatsgevonden van 8:77 Awb.

Om al deze redenen verzoeken cliënten U:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

letter of 8/13/2007, page 5/5

your ref.:

our ref.: Z062011100401 AD/CC

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

Mr. A. van Driel
Advocaat Immigratierecht

Namens deze

Mr. drs. F.W. Verbaas
Advocaat en kantoorgenoot van mr. A. van Driel
Bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 24 juli 2007, verzonden 26 juli 2007